

Natasha könyvespolca - Ha a másnapos Rowling összeállt volna Kinggel

2010 október 08. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

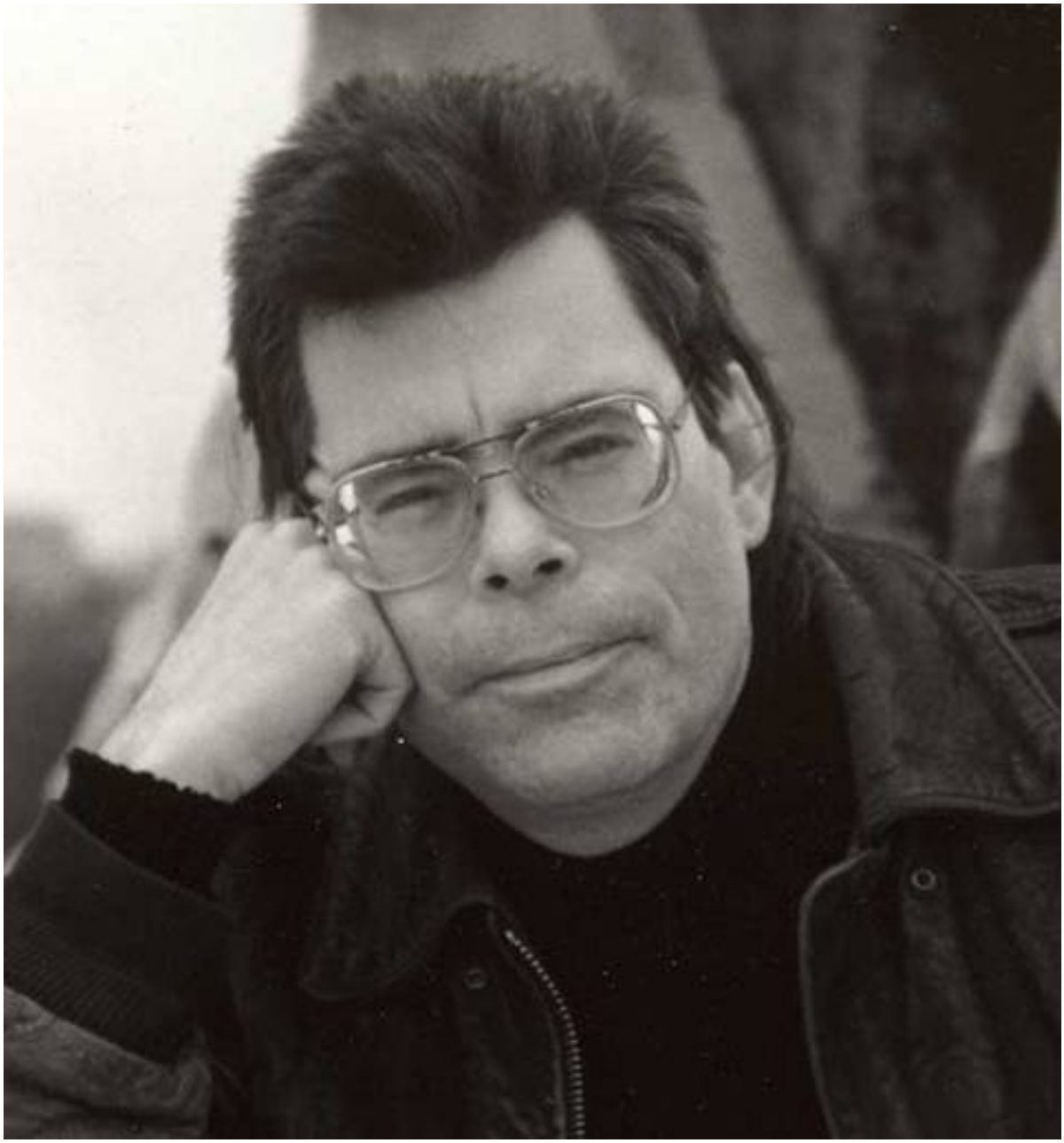
Mérték

Hol volt, hol nem volt, élt két híres és tehetséges író, akik fantázadús regényeikkel megdobogtatták az olvasók szívét, akiknek minden egyes megnyilvánulását és szavát árgus szemekkel (és kihegyezett fülekkel) figyelték.

Amíg az egyik a horrorban, a másik az ifjúsági regények körében alkotott nagyokat. Az egyiket Stephen Kingnek, a másikat J. K. Rowlingnak hívták. De ebben a mesében mindketten bal lábbal keltek fel életük legrosszabb napján és másnaposan, kialvatlanul fogtak hozzá a Köddé váltak-hoz. Tömören így lehetne jellemezni Grant regényét, amiben elég sokat koppintott a fent nevezett íróktól.

Egy átlagos napon a gyerekek épp a bölcsödében, vagy az iskolában tartózkodnak, amikor arra figyelnek fel, hogy hipp-hopp (jön Vuk) elt?nnek a feln?ttek. Az egyik pillanatról a másikra. Juhé, legalább degeszre tömhetjük magunkat a fagyival és nézhetjük a Maónika show-t a tévében anélkül, hogy bárki ránk szólna! Csakhogy id?közben arra is rájönnek, hogy mindegyik id?sebb gyerek is köddé válik abban a pillanatban, amikor betölti a tizenötödik születésnapját. Ráadásul a gyerekek alkotta közösségben [A kukorica gyermekei] már nincsenek nagykorúak, akik képesek megfegyelmezni az er?szakosabb fiúkat, nincs aki ellássa ?ket és felügyelje a település életét. Plusz ott az a körülbelül húsz mérföld átmér?j?, titokzatos üvegbúra [Under the dome], ami miatt képtelenek segítséget hívni, mivel bekeríti ?ket és nincs rajta egy kapu sem. Épp ezért az egyik átlagosnak t?n? tizenévest?l, Samt?l [Harry Potter] várnak segítséget, aki korábban azzal bizonyította be bátorságát, hogy megállította a szakadék felé guruló iskolabuszt. A fiú maga mellé állítja az okos csajt [Hermione] és a cinikus haverját [Ron] - de id?közben kiderül, hogy Sam egy csodás képesség birtokában van: képes a tenyerén áthaladó er?vel megsebesíteni az ?t bántó személyeket [kame hame!]. A környéken pedig egyre s másra bukkannak fel a furcsaságok és az óra ketyeg [A menekül? ember], mivel a srác nemsokára betölti a tizenötödik születésnapját...

Persze vannak a Gonoszok [Mardekár], akik meg akarják szerezni a gyerekek és a település fölötti hatalmat és le akarják igázni Saméket, azaz a Jókat. De vannak még b?ven utalások a két író m?veire, csak nem akarom fellibbenteni a fátylat az összesr?l. Ehhez képest ezek a legkevésbé idegesít? dolgok a regényben, mert hiába csordogál szépen a történet és bontakoznak ki "a titkok", ha a hajam tudtam volna tépni a sok majdnem-haláltól. Így szoktam nevezni azokat a jeleneteket, amikor végre látványos és fantasztikus elemekkel teli összecsapásról olvashatunk - h?, meg há, adrenalin az egekben, reménykedünk, hogy valaki mindjárt meghal, aztán mégsem. Meglövik, de túléli; halálos sebet kap, de meggyógyítják; cafatokra szaggatják, de továbbsétál. Egy id? után rohadt bosszantó, ha a cselekmény szempontjából csak az ismeretlen és a francot-sem-érdekl? egyének esnek áldozatul az írónak. Ennek csúcspontja a m? végkifejlete (amit az év második legrosszabb befejezésének tartok; az els? helyezettnek számító borzalmat senki sem képes überelni), amiben *SPOILER ON* a két f?szerepl? és csatlósaik összecsapnak a városkában - persze tele látványos elemekkel és sok gyereket megmozgató akcióval - és a Gonosz felülemelkedik a Jón és megöli. Mármint csak azt hisszük, mert a Jó feltápászkodik, tele sebbel, lesöpri magáról a rád?lt épület vakolatdarabkáit és azt mondja a rettenthetetlen és kegyelmet nem ismer? Gonosznak, hogy húzza el a belét. Mire a Gonosz vállat von és elsunnyog. *SPOILER OFF*

Olvassatok inkább Harry Pottert, akár tizenhatodszor is, minthogy ezt. Vagy a Battle Royale-t. Abban legalább tényleg tökösek a gyerekek, nem csak úgy tesznek, mintha. Ott aztán folyik a vér.

(6/10, Egmont)

Natasha

Szerző: a Flag Polgári Magazin tagja

http://biblioteka.freeblog.hu

Ajánló